

4. MARIA A ALŽBĚTA

9.

Luž. I. 274. Meinert 257. Z Polanky slov.

By - la ce - sta, by - la u - šla - pa - ná, kdo ju šla - pal, kdo ju šla - pal? Matka Kri - sta Pá - na.

10.

Od Frýdlandu

by - la ce - sta, by - la u - šla - pa - na, by - la ce - sta, by - la
u - šla - pa - na. Kdo ju šla - pal? Mat - ka Kris - ta Pa - na.

11.

By - la ce - sta, byla u - šla - pa - ná, by - la ce - sta, byla u - šla - pa - ná, kdo ju šlapal? Matka Krista Pá - na.

[:Byla cesta, byla ušlapaná,:]
kdo ju šlapal? Matka Krista Pána.

povidajú, že porodiš syna.

Není ptáčka, ani křepelice,
samé zimy, samé metelice.

Postřetla ju tam svatá Alžběta:
Kam ty kráčíš, sestřičko má milá?

Máš ho zrodit na ty slavné hody,
když zamrznú v studenenkách vody.

Edem jedna voda nezamrzla,
kde Maria pro vodu chodila,
by Ježíšku kúpel udělala.

Kráčím, sestro, kráčím do kostela,
poslúchat mše, svatého nešpora.

A co by to za novina byla,
kdyby panna syna porodila!

Nechod, sestro, nechod do kostela,

Porodila v ty vánoční hody,
co zamrzly všecky všady vody.

12. Jiné čtení

Ai, pošla nám panenka Maria,
pošla ona zrana do kostela.

Kterak by to, sestro, mohlo byti,
abych měla Krista poroditi,
po porodu čistu pannu byti?

kdy tvojeho narozeni budě?

Potkala ju svata Alžbětyja,
kaj tež iděš, sestřičko ma mila?

Jak živa sem muže něpoznala,
ani tež sem na myсли něměla.

Budě mi ho střed mileho leta,
budě hojnosc̄ po všem světě květa.

A ja idu, sestro, do kostela,
posluchať mše, svatého nešpora.¹⁾

Maš ty syna, maš ho poroditi,
po porodu čistu pannu byti.

Budě kvitnuť rež, ba i pšenica,
budě spivať ptaček křepelica.

Něchod ty tam, sestřičko ma mila,
bo sem ja tam včeraj večer byla.

A o tobě, sestřičko, pravija,
že porodiš, to svatého Jana.

Pověz ty mně, mily Kriste Pane,
kdy tvojeho narozeni budě?

Lide tam o tobě povědaji,
ba i z toho velku radost maji,

Sestry sobě ruky podavalny,
pacholatka v životech plesaly.²⁾

Budě mi ho na ty slavné hody,
jak zamrznu po všem světě vody.

že maš zrodit Pana Jezu Krista,
po porodu maš byť panna čista.

Pověz ty mně, mily svaty Jane,

Něuvidi ptačka křepelice,
edem same zimne metelice.⁴⁾

¹⁾ A ja kračím k svatemu klašteru,
bych nězmeškala slavných nešporů.

²⁾ Děfatka se v životě vitaly.
³⁾ Vitej, vitej.

⁴⁾ Same zimy, velke šuteřice.